

NOMOTHSI@

Ευρωπαϊκή Οδηγία υπ'Αριθμ. 32002L0074

Οδηγία 2002/74/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Αποφασίζουμε:

Οδηγία 2002/74/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Σεπτεμβρίου 2002

για την τροποποίηση της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 137 παράγραφος 2, την πρόταση της Επιτροπής(1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής(2),

Αφού ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης(3),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κοινοτικός χάρτης των θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, ο οποίος υιοθετήθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 1989, αναφέρει, στο σημείο 7, ότι η δημιουργία της εσωτερικής αγοράς πρέπει να οδηγήσει σε βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και ότι η βελτίωση αυτή πρέπει να επιφέρει, όπου τούτο είναι αναγκαίο, την ανάπτυξη ορισμένων πλευρών της εργατικής νομοθεσίας, όπως είναι οι διαδικασίες ομαδικής απόλυσης ή πτώχευσης.

(2) Η οδηγία 80/987/ΕΟΚ(4) αποσκοπεί να εξασφαλίσει στους μισθωτούς μια ελάχιστη προστασία σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη τους. Προς τούτο, υποχρεώνει τα κράτη μέλη να συστήσουν έναν οργανισμό που θα εγγυάται στους εργαζόμενους την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεών τους.

(3) Η εξέλιξη του δικαίου περί αφερεγγυότητας στα κράτη μέλη, καθώς και η ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς, απαιτούν την αναπροσαρμογή ορισμένων διατάξεων της εν λόγω οδηγίας.

(4) Η ασφάλεια δικαίου και η νομική διαφάνεια απαιτούν, εξάλλου, διευκρινίσεις ως προς το πεδίο εφαρμογής και ορισμένους ορισμούς της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ. Θα πρέπει ιδίως να διευκρινισθούν, στο διατακτικό της οδηγίας, οι δυνατότητες παρεκκλίσεων που παρέχονται στα κράτη μέλη και να καταργηθεί, κατά συνέπεια, το παράρτημά της.

(5) Για να εξασφαλισθεί δίκαιη προστασία στους αφορώμενους εργαζόμενους, ενδείκνυται να προσαρμοσθεί ο ορισμός της κατάστασης αφερεγγυότητας στις νέες νομοθετικές τάσεις στα κράτη μέλη στον τομέα αυτό και να καλυφθούν, από τον ορισμό αυτό, και οι διαδικασίες αφερεγγυότητας εκτός της εκκαθάρισης. Στη συνάρτηση αυτή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν την ευχέρεια να προβλέπουν, προκειμένου περί του καθορισμού της υποχρέωσης πληρωμής του οργανισμού εγγύησης, ότι όταν μια κατάσταση αφερεγγυότητας συνεπάγεται πλείονες διαδικασίες αφερεγγυότητας, αυτή η κατάσταση θα αντιμετωπίζεται ως εάν επρόκειτο για μία και μόνη διαδικασία αφερεγγυότητας.

(6) Ενδείκνυται να εξασφαλισθεί ότι οι εργαζόμενοι οι οποίοι αναφέρονται στην οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES(5), στην οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από την CES, την UNICE και το CEEP(6) και στην οδηγία 91/383/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1991, για τη συμπλήρωση των μέτρων που αποσκοπούν στο να προαγάγουν τη βελτίωση της ασφάλειας και της υγείας κατά την εργασία των εργαζομένων με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου ή με σχέση πρόσκαιρης εργασίας(7), δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

(7) Για να κατοχυρωθεί νομικώς η θέση των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας επιχειρήσεων που ασκούν τις δραστηριότητές τους σε πλείονα κράτη μέλη και για να εδραιωθούν τα δικαιώματα των εργαζομένων κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου, είναι αναγκαίο να εισαχθούν διατάξεις που θα καθορίζουν ρητά τον οργανισμό που θα είναι αρμόδιος για την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων των μισθωτών στις περιπτώσεις αυτές και που θα θέτουν ως στόχο της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων διοικητικών υπηρεσιών των κρατών μελών την ταχύτερη δυνατή πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων των εργαζομένων. Είναι επίσης αναγκαίο να εξασφαλισθεί η ορθή εφαρμογή των οικείων διατάξεων, προβλέποντας τη συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων διοικητικών υπηρεσιών των κρατών μελών.

(8) Τα κράτη μέλη μπορούν να θέτουν περιορισμούς στην ευθύνη των οργανισμών εγγύησης, περιορισμούς οι οποίοι πρέπει να είναι συμβατοί με τον κοινωνικό στόχο της οδηγίας και μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τα διαφορετικά επίπεδα των απαιτήσεων.

(9) Για να διευκολύνεται η αναγνώριση των διαδικασιών αφερεγγυότητας, ιδίως στις διακρατικές περιπτώσεις, ενδείκνυται να προβλεφθεί ότι τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη τον τύπο της διαδικασίας αφερεγγυότητας που συνεπάγεται την παρέμβαση του οργανισμού εγγύησης.

(10) Κατά συνέπεια, η οδηγία 80/987/ΕΟΚ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(11) Δεδομένου ότι ο στόχος της προτεινόμενης δράσης, δηλαδή η προσαρμογή ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ για να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στην Κοινότητα, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, συνεπώς, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που αναφέρεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια προς επίτευξη του στόχου αυτού.

(12) Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση εκτέλεσης και εφαρμογής της παρούσας οδηγίας ιδίως για τις νέες μορφές απασχόλησης που εμφανίζονται στα κράτη μέλη,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 80/987/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: 'Οδηγία 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη.'
2. Το τμήμα Ι αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: 'ΤΜΗΜΑ Ι

Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία ισχύει για τις απαιτήσεις μισθωτών από συμβάσεις εργασίας ή από σχέσεις εργασίας κατά εργοδοτών σε κατάσταση αφερεγγυότητας, κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν, κατ' εξαίρεση, να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τις απαιτήσεις ορισμένων κατηγοριών μισθωτών, λόγω της ύπαρξης άλλων μορφών εγγύησης, εφόσον διαπιστώνεται ότι αυτές εξασφαλίζουν στους ενδιαφερόμενους προστασία ισοδύναμη με εκείνη που απορρέει από την παρούσα οδηγία.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν, εφόσον εφαρμόζεται ήδη τέτοια διάταξη στην εθνική τους νομοθεσία, να συνεχίσουν να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας:
  - α) τους κατ' οίκον εργαζόμενους που απασχολούνται από φυσικό πρόσωπο·
  - β) τους αλιείς που αμείβονται με το 'κομμάτι'.

Άρθρο 2

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ένας εργοδότης θεωρείται σε κατάσταση αφερεγγυότητας όταν έχει ζητηθεί η έναρξη συλλογικής διαδικασίας που βασιζέται στην αφερεγγυότητά του, προβλεπόμενη από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις ενός κράτους μέλους, η οποία επιφέρει τη μερική ή ολική πτωχευτική απαλλοτρίωση του εν λόγω εργοδότη, καθώς και το διορισμό συνδίκου ή προσώπου που ασκεί παρεμφερή καθήκοντα, και η αρχή που είναι αρμόδια δυνάμει των σχετικών διατάξεων:
  - α) είτε αποφάσισε την έναρξη της διαδικασίας·
  - β) είτε διεπίστωσε ότι η επιχείρηση ή η εγκατάσταση του εργοδότη έκλεισε οριστικά και ότι η ανεπάρκεια των διαθεσίμων ενεργητικών στοιχείων δεν δικαιολογεί την έναρξη της διαδικασίας.
2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το εθνικό δίκαιο όσον αφορά τον ορισμό των όρων 'μισθωτός', 'εργοδότης', 'αμοιβή εργασίας', 'κεκτημένο δικαίωμα' και 'δικαίωμα προσδοκίας'.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν δύνανται να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας:

- α) τους εργαζόμενους μερικής απασχόλησης κατά την έννοια της οδηγίας 97/81/ΕΚ·
- β) τους εργαζόμενους με σύμβαση ορισμένου χρόνου κατά την έννοια της οδηγίας 1999/70/ΕΚ·
- γ) τους εργαζόμενους με σχέση πρόσκαιρης απασχόλησης κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 2 της οδηγίας 91/383/ΕΟΚ.

3. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να εξαρτούν το δικαίωμα των εργαζομένων να επικαλούνται την παρούσα οδηγία από μια ελάχιστη διάρκεια της σύμβασης εργασίας ή της σχέσεως εργασίας.
4. Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να επεκτείνουν την προστασία των μισθωτών σε άλλες περιπτώσεις αφερεγγυότητας όπως π.χ. η εκ των πραγμάτων στάση πληρωμών σε μόνιμη βάση, που διαπιστώνονται μέσω άλλων διαδικασιών πέραν εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τις οποίες προβλέπει το εθνικό δίκαιο.

Τέτοιες διαδικασίες δεν δημιουργούν ωστόσο υποχρέωση εγγύησης για τους οργανισμούς των άλλων κρατών μελών, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο τμήμα ΙΙΙα.'

3. Τα άρθρα 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο: 'Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, έτσι ώστε οι οργανισμοί εγγύησης να εξασφαλίζουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 4, την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων των μισθωτών που απορρέουν από συμβάσεις εργασίας ή από σχέσεις εργασίας περιλαμβανομένης όποτε αυτό προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία της καταβολής αποζημιώσεων σε περίπτωση λύσεως της σχέσεως εργασίας.

Οι απαιτήσεις τις οποίες αναλαμβάνει ο οργανισμός εγγύησης είναι όσες αφορούν ανεξόφλητες αμοιβές εργασίας που αντιστοιχούν σε περίοδο που προηγείται ή/και, ενδεχομένως, έπεται μιας ημερομηνίας, την οποία προσδιορίζουν τα κράτη μέλη.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να περιορίζουν την υποχρέωση πληρωμής των οργανισμών εγγύησης που προβλέπεται στο άρθρο 3.

2. Όταν τα κράτη μέλη κάνουν χρήση της ευχέρειας που αναφέρεται στη παράγραφο 1, καθορίζουν τη διάρκεια της περιόδου που θεμελιώνει την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων από τον οργανισμό εγγύησης. Η διάρκεια αυτή δεν μπορεί, ωστόσο, να είναι μικρότερη από την περίοδο που καλύπτει την αμοιβή των τελευταίων τριών μηνών της εργασιακής σχέσης που τοποθετείται πριν ή/και μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εντάξουν αυτή την ελάχιστη περίοδο τριών μηνών σε μια περίοδο αναφοράς, η διάρκεια της οποίας δεν μπορεί να είναι κατώτερη των έξι μηνών.

Τα κράτη μέλη που προβλέπουν περίοδο αναφοράς τουλάχιστον δεκαοκτώ μηνών, μπορούν να περιορίσουν την περίοδο που θεμελιώνει την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων από τον οργανισμό εγγύησης σε οκτώ εβδομάδες. Στην περίπτωση αυτή, για τον υπολογισμό της ελάχιστης περιόδου επιλέγονται οι χρονικές περίοδοι που είναι ευνοϊκότερες για τον εργαζόμενο.

3. Εξάλλου, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ανώτατα όρια για τις πληρωμές που πραγματοποιούνται από τον οργανισμό εγγύησης. Τα ανώτατα αυτά όρια δεν μπορούν να είναι χαμηλότερα από ένα όριο κοινωνικώς συμβατό με τον κοινωνικό στόχο της παρούσας οδηγίας.

Όταν τα κράτη μέλη κάνουν χρήση αυτής της ευχέρειας, γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις μεθόδους με τις οποίες καθορίζουν το εν λόγω ανώτατο όριο.'

4. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο τμήμα: 'ΤΜΗΜΑ IIIα

Διατάξεις σχετικά με τις διασυνοριακές περιπτώσεις

Άρθρο 8α

1. Όταν μια επιχείρηση με δραστηριότητες στο έδαφος τουλάχιστον δύο κρατών μελών βρίσκεται σε κατάσταση αφερεγγυότητας κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1, ο οργανισμός που είναι αρμόδιος για την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων των εργαζομένων είναι εκείνος του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου ασκούν ή ασκούσαν συνήθως την εργασία τους.

2. Η έκταση των δικαιωμάτων των μισθωτών προσδιορίζεται από το δίκαιο που διέπει τον αρμόδιο οργανισμό εγγύησης.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι, στις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 περιπτώσεις, οι αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, η έναρξη της οποίας έχει ζητηθεί σε άλλο κράτος μέλος, συνεκτιμώνται για τον προσδιορισμό της κατάστασης αφερεγγυότητας του εργοδότη κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 8β

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 8α, τα κράτη μέλη προβλέπουν την ανταλλαγή συναφών πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων δημόσιων διοικήσεων ή/και μεταξύ των οργανισμών εγγύησης που αναφέρονται στο άρθρο 3, η οποία ιδίως επιτρέπει την ενημέρωση του αρμόδιου οργανισμού εγγύησης για

τις ανεξόφλητες απαιτήσεις των εργαζομένων.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη τα στοιχεία των αρμόδιων δημόσιων διοικήσεών τους ή/και οργανισμών εγγύησης. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις πληροφορίες αυτές.'

5. Στο άρθρο 9 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο: 'Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας δεν μπορεί επ' ουδενί να αποτελέσει λόγο για να δικαιολογηθεί μια οπισθοδρόμηση σε σχέση με την κατάσταση που υφίσταται στα κράτη μέλη και σχετικά με το γενικό επίπεδο προστασίας των εργαζομένων στον τομέα που καλύπτει η οδηγία.'

6. Στο άρθρο 10 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο: 'γ) να αρνούνται ή να περιορίζουν την υποχρέωση πληρωμής που αναφέρεται στο άρθρο 3 ή την υποχρέωση εγγύησης που αναφέρεται στο άρθρο 7, όταν ο μισθωτός κατέχει μόνος ή από κοινού με τους εγγυτέρους συγγενείς του, ένα ουσιώδες μέρος της επιχείρησης ή της εγκατάστασης του εργοδότη και ασκεί σημαντική επιρροή στις δραστηριότητές του.'

7. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο: 'Άρθρο 10α

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη τους τύπους εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας καθώς και όλες τις τροποποιήσεις τους. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις σχετικές κοινοποιήσεις στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.'

8. Το παράρτημα διαγράφεται.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία πριν από τις 8 Οκτωβρίου 2005. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο σε κάθε περίπτωση αφερεγγυότητας ενός εργοδότη που επήλθε μετά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος των διατάξεων αυτών.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις της αναφοράς αυτής καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 4

Το αργότερο στις 8 Οκτωβρίου 2010, η Επιτροπή υποβάλλει στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την υλοποίηση και την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 23 Σεπτεμβρίου 2002.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. Cox

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. Fischer Boel

(1) ΕΕ C 154 Ε της 29.5.2001, σ. 109.

(2) ΕΕ C 221 της 7.8.2001, σ. 110.

(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Νοεμβρίου 2001 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 18ης Φεβρουαρίου 2002 (ΕΕ C 119 Ε της 22.5.2002, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαΐου 2002 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 2002.

(4) ΕΕ L 283 της 28.10.1980, σ. 23· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχωρήσης του 1994.

(5) ΕΕ L 14 της 20.1.1998, σ. 9· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/23/ΕΚ (ΕΕ L 131 της 5.5.1998, σ. 10).

(6) ΕΕ L 175 της 10.7.1999, σ. 43.

(7) ΕΕ L 206 της 29.7.1991, σ. 19.

Βρυξέλλες, 2002-10-08